

Lesarabræv

Eitt hugskot um loysn av bústaðarneyðini

Vit í Flaggdagskonubólkinum eru nakrar konur, mammur og ommur, sum ikki vilja sita hendur í fawn neyðd av lendum av tí, at orkan í hesum samfelagi ikki verður nýtt so gagnligt sum hon kundi verið. Vit hava kastað saman við tí fyrri eygað at gera vart við nakrar skeivleikar, eins og vit hava gjørt uppskott um hóskeiligar loysnir.

Vit meta at ein hævðspurningur, hetta samfelagið hevur skyldu til at loysa, er bústaðarneyðin hjá teimum, sum hava mist hús síná av fíggarligu afturgongdini. Sum er mugu

hesi fólk antin rýma ella leiga sær eini hús frá tí peningastovni, sum tey kanska skylda hópin av peningi. Ikki er ilt at hugsa sær, at peningastovnurin roynir at fáa sum best burtúr.

Vit hava gjørt landsstýrismanninum í almannamálum greitt, at í nógv ár fram yvir verða nógv hús, sum ikki hava útvegir til at keypa sær eini hús, nær um uttan mun til hvussu langt niður prisurin so fer. Vit hava eisini latið landsstýrismanninum eitt uppskott um, hvussu hesin spurningur kann loysast á ein einfaldan og nóktandi hátt.

Vit hava skotið upp at stovnað verður eitt búpartafelag, eftir mynstriinum um andelsbolsingeringer. Hetta felagið skal keypa hús á tvingilsuppbóði fyrri í. Veðrættarkravðið og leiga til tey, sum ongi hús eiga.

Her verður ikki talan um, at nakar fær skuld avskrivna, men tað skal áleggast bæði banka og Húsallánsgrunninum, ikki at gera síni krøv galdandi, tá búpartafelagið bjóðar. Her eru nakrir tekniskir spurningar, sum lógarverkið má loysa.

Nú hevur nógv verið talað um meirintøku lands-

kassans, eyka lantøkur og skattalætta. Hetta uppskotið hevði heilt víst bót meir á um umstøður nar hjá teimum mest skuldarbundnu húskjunum, enn ein tilvildarligrur skattalætti, sum vit longu frammanundan vita hjá nógvum bara á fer at enda sum eitt eyka inn-gjald á eina vónleysa skuld.

Fyri góðum mánaða síðani løgdu vit hetta uppskotið fyrri landsstýrismannin Andrias Petersen, og vænta vit, at hann ger okkurt itøkligt við hetta, í minsta lagi, at hann kann- ar um hetta ber til.

Flaggdagskonubólkin in

Fyrirspurningur til Andreas Petersen, landsstýrismann

Hvi skulu vit hava trý slog av sjúkrakassalimum? A, B og C. Hvat er tað gott fyrri? Hvi ikki hava eitt felags gjald fyrri allar sjúkrakassa-

limir?
Heilsan,

Dia Ellindsson,
Runavík

Hugnakvöld í gamla skúla ónskvöldið

Ramman um hugnakvöldið er satt fyrri verkari: alskyns litir og liv – motiv úr Føroyum og úr stóru verð. – Tað er framsýningin hjá Allu Hansen, talan er um.

Skálin við Skálá skipar fyrri hugnalotu ónskvöldið 6. des. í sambandi við at myndafrið amýsýningin hjá Allu Hansen letur upp.

Í november sýndi Alla fram listaverk síni í Smíðjuni í Litluvík. Framsýningin, sum er samansett av pappirklippum, vatnlitsmyndum oljumaletningum og tuschmyndum, v. v. v. Alla var fyrri fyrstu ferð við á ólavskúfr amýsýningini í ár. Hon hevur áður luttið á jóansókufri amýsýningum, men hetta er fyrsta sjálvstøðuga framsýning hennara í Suðuroy.

Kendi vágbingurin Pauli Thomassen – betur kendur undir navninum Páll í Tøðuni – var abbi Allu. – Ónskvöldið fer sonur Palla, Arnfinnur Thomassen, at hugleiða um pápan. Arnfinnur fer at lesa upp og syngja okkurt av tí, ið liggur eftir pápa hansara. Felagssangur verður eisini á skránni og fólk fáa høvi til at keypa sær ein dr. ekkamunn.

Hugnakvöldið verður í gamla skúla í Vági og byrjar kl. 20. Atgongugjaldið er 20 kr.

Stýrið við skili!

Tit arbeidda við kvotu, men eg haldi tit skuldu sett kvotu á tykkara fulu lønur, og kvotan skuldi verið 30 túsund um mdr. Tað skuldi verið tað hægsta, líka mikið starv, tit vit hava ikki ráð at hava so høgt lønt fólk í Føroyum, sum nu er. Ti nógvir av hesum monnum fáa so nógv fritt: mat og ferðir o. a. Teir mugu kunna klára seg við tað, sum tíðirnar eru.

Tit skerja Klaksvíkar Sjúkrahús á hvørjum ári við millunaupphædd. Tá Nu Rísan gevur um 100 mill. í vísirskoti um árið, hvi ikki lata Klaksvíkar Sjúkrahús fáa nakrar milliónir av tí? Ti norðoyingar vitja væl Rúsunu.

Eg skilji ikki, hvi landsstýrið ikki situr í Danmark,

tí tað mesta av tí er niðri í hvørja viku, tað hevði verið biligari at ferðast víðari út í verðina at vita hvat himir siga. Teir siga einki sjálvir. Tað eru fløgg uttan fyrri hesar stóru bygningarnar í útlandum, men for oyskt flagg sært tí ikki.

Sum tað ljóðar, so skulu teir siga fleiri sjúkrasýstrum upp vegna sparing, samtundis seta teir ein stjóla afturat á telefonverkinum. Tann, sum var, skal verða, so hann beheldur sjálvsagt sína lön. Ein stjóla fær eina høga lön, summir fáa líka nógv um mdr., sum einar 8-10 sjúkasýstrar.

Eg veit ikki, hvat tit hugsa. Vita tit ikki, hvussu nógv fólk eru at gjalda gildið?

Tit hevna tykkum inn á pensionistarnar, tit teir kunnu ikki fara í verkfall. Mannsligt, ha!

Tit leggja flotan, nú fiskur er at fáa. Tá eingin fiskur er, leggur hann seg sjálvur. Eitt skal eg siga tykkum: lina og snella uppfiska ongan stovn. At trolararnir ikki kunnu oyðileggja stovnin, tað er nakað annað. Vit hava dømi: Seglhúsbatarnir, Sigurfari og Bórðoyarnes og aðrir hava ligði yvri í New Foundlandi í nógv ár og fingið nógvan fisk, so knappliga fingi teir ikki livandi. Halda tit at teir høvdu fiskað tann seinasta fiskin? Eg haldi ikki. Nei, setið menn, sum hava skil fyrri fiskiskap, at viðgera so vorðin mál.

Eg dugi ikki at skilja, at teir skulu spara allastaðni, har sum litid og einki er at spara. Tá teir sjálvir ikki er u fyrstir at spara. Tað er næstan ein nevnd í hvørjum kjallara í Føroyum, tað haldi eg ikki er at spara. Tað eru so nógvir kanningar nú, teir máttu kanna, hvar hasar 900.000 kr. fóru, su. n. norðmenn savnaðu inn til einkjurnar eftir Stelli Argus. Einkjurnar fingi einki.

Men eitt skal eg siga tykkum: tit hava bara tvær vörur at flyta út og tað er u fiskur og fólk. Stýrið so!

Ein niðurbýgdur sjómaður

Ummæli

Lívið spratt av kærleiks rót

Mikudagin, í tí næstan ikki jorðiska góðveðrinum, fór eg heim í Vágbotn at vita um eg ikki fekk tveir feskir fiskar. Jú, eg fekk fullan plastposa av heimsins besta toski fyrri litid og einki.

Tá ið eygað var mettað av Nólsoyar Páll, leitaði tað móti teimum upplýstu vindeygnum á listagallarinum hjá Zakarias Wang.

Har var okkurt á vasi, sá eg og fór inn. Við eitt borð sat Axel Torgarð, meirilur gomlum patriarki. Vinsamt smilandi, segði ikki eitt orð, rætti hann mær eina spildurnygga, svartu bók, har var skrivað við gulbókstavum: «Lívið spratt av kærleiks rót». Vekur orð, hugsaði eg. Skuldi siga, at tey fóru frá einum vildi, men tá stóð Zakarias flennandi

og vælhyrdur uppi yvir mær og segði: «Hon kemur ikki út fyrr enn í morgin, men tú kanst fáa hana nú fyrri 200 kr. Kanska havi eg himprast eitt vet, tí nú leti patriarkinum: «Tað er ikki bara eg, tibetur. Hon er eisini við og hevur hjálpt mær so óført». Nú sansaði eg rættuliga eitt litid konufólk, sum lá á knæ millum stáplar av bókum og pakkaði bókur inn, vegleidd av Zakarias.

«Ja, ja, har er alt við – eisini teir radikala», kom tað so sættliga frá patriarkinum. Kanska fyrri at troysta meg, sum er vorðin 200 kr. fátækari og ein bók ríkar í. «Hatta er eitt skot til min. Man má arbeidda, meðan man tosar». Vælkenda ræddin hjá Marjun Bæk fór sum ein

neisti um lötuna.

Við eini lestrabók og einum plastposa av heimsins besta fiski hvør síni megin stýrið, súkklaði eg til hús undir speglisblonkum hálvmána. Sannuliga livir ikki menniskjað av fiski eina. Men eg fekk fiskin fyrst til haldar og so at lesa. Fyrst las eg seinasta lestrurin í bókini. Hin tiltikna ólavsekulesturin hjá Videro. Bara hann er verður pengarnar. Tað hevði verið frátið, um hann varð lisen upp komandi ólavseku. So slapp dekur inn eisini fram- at. Hóast eg ikki enn havi lisið alla bókina, angri eg ikki keypið, tvørturimóti.

Bókin er skrivað av 10 prestum, sum hava verið prestar í Norðurstreymsi. Hetta ger bókina fjol-

broytta, bæði innihaldið í lestrunum og sjálvur stílurin. Hvussu prædikurnar eru uppbygdar, og hvat prestur fær burtur úr sjálvum tekstinum.

Tveir danskir prestar eru eisini við í bókini. Teir eru tyddir og sera væl eisini. Giti, at Axel hevur gjørt tað, eisini at hann varliga og kerliga hevur lisið alt við sumum glogga máloyra og eyga. So eisini málsliga er fongur í bókini.

Átlaði at taka eitt brot burtur úr ólavskuprædikuni hjá Videro, men tað gerst ikki. Hon má levast øll sum hon er. Og gott er at hava gott í væntu.

Steinbjørn B. Jacobsen

ES loyvir djórapínslu

Hóast ES setir stór krøv til tey lond, felagsskapurin hevur handilssamband við, so verður eisini nógv loyvt í ES, sum ikki verður goðtikið í øðrum londum.

Eitt nú vil ES ikki forbjóða «beinsaksunum», sum brúktir verða at veidda t.d. rev við.

Hesar fellur fungera á sama hátt sum rottufellur – men tað er beinið, so verður fast og ofta brotnar. Men fellurnar

eru við vilja gjørdar soleiðis, at dýrið ikki doyri. Revarnir standa nevniliga ofta fastir í dagavis, og eru teir livandi, verður skinnið ikki oyðilagt av fuglum, insektum osv.

Nú Svoriki er farið uppi ES, ber ikki til at forbjóða innflutningi av hesum skinnum har, men trýst verður í lötuni lagt á svenskar myndugleikar, fyrri at fáa teir at taka málið upp á hægsta ES-stigi.

s-s

Kvinnuhúsið

Ráðgevingin hjá Kvinnuhúsinum er opin hvørt hóskvöld frá kl. 19.00–21.00, inngongd hjá KFUM, Oman Pisuvárða 2, ella á tlf. 17200.

Kvinnuhúsið er opið gerandiðagdar frá kl. 10.00–16.30. Telefonin, 17200, svarar hvønn dag frá kl. 10.00 fyrrapart til kl. 7.00 á morgni.